

شنبه ۱۵ شهریور ۱۳۹۹

وطن امروز | شماره ۳۰۱۵

ورزشی

اخبار

توکیو میزبان پر هزینه ترین المپیک تاریخ است

تحقیقات یک اقتصاددان از دانشگاه آکسفورد نشان می‌دهد المپیک توکیو پر هزینه‌ترین بازی‌های تابستانی است. به گزارش فارس، یک تحقیق گسترده از دانشگاه آکسفورد انگلیس نشان می‌دهد بازی‌های المپیک توکیو پر هزینه‌ترین بازی‌های تابستانی ثبت شده است. بنت فلاپورگ در مصاحبه‌ای با آسوشیتدپرس توضیح داد که هزینه بیش از حد توکیو در حال حاضر بیش از ۲۰۰ درصد بیشتر از المپیک ریو است. این هزینه جدای از چندین میلیارد دلار دیگری است که به خاطر تأخیر یک‌ساله بازی‌ها به دلیل ویروس کرونا اضافه خواهد شد. فلاپورگ، اقتصاددان دانشکده بازرگانی آکسفورد است. کل مطالعات وی موجود بوده و قرار است ۱۵ سپتامبر منتشر شود. المپیک توکیو بخش کوچکی از مطالعات وی به شمار می‌رود.

این اقتصاددان دلایل زیادی را برای افزایش هزینه‌های بیش از حد ذکر می‌کند و راه‌حل‌هایی برای IOC ارائه می‌دهد.

وی در این باره اظهار داشت: المپیک بالاترین سطح ریسکی را که یک شهر می‌تواند ببذیرد ارائه می‌دهد. این روند نمی‌تواند ادامه یابد. هیچ شهری تمایل به انجام این کار ندارد، چرا که بسیار گران است و آن شهر خود را زیر بار بدهی‌ای می‌برد که اکثر شهرها توانایی پرداخت آن را ندارند.

■ ■ ■

تصویری از دیدار آلمان و اسپانیا که سر و صدای زیادی به پا کرد

از دیدار تیم‌های ملی فوتبال آلمان و اسپانیا در لیگ ملت‌ها تصویری در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته شد که سر و صدای زیادی به پا کرد. به گزارش موندو دپورتیوو، تیم‌های ملی فوتبال اسپانیا و آلمان در هفته نخست لیگ ملت‌های اروپا به تساوی یک - یک دست یافتند. گل لحظه آخر گایا مانع شکست شاگردان لوییس انریکه شد. با این حال تصویری جنجالی از این بازی منتشر شد که سر و صدای زیادی به پا کرد.

هواداران زیادی در شبکه‌های اجتماعی عکسی از بازیکنان ۲ تیم پیش از سرود ملی به اشتراک گذاشتند که نشان می‌داد ملی‌پوشان آلمانی با یک و نیم متر فاصله در کنار هم قرار گرفته بودند تا مانع ابتلا به «کووید-۱۹» شوند اما بازیکنان اسپانیا بدون حفظ فاصله اجتماعی و بازو به بازو در کنار هم ایستاده بودند.

این موضوع به یک جنجال تبدیل و از رفتار شاگردان انریکه بشدت انتقاد شد. در میان پیام‌ها این جمله بیش از همه قابل توجه بود: به همین دلیل آمار مبتلایان به کرونا در اسپانیا نسبت به آلمان بیشتر است.

■ ■ ■

مقصد بعدی هافبک پرسپولیس الدحیل، العربی یا الخور

هافبک تیم فوتبال پرسپولیس عازم قطر شد تا با تیم جدید خود قرارداد امضا کند. مهدی ترابی هفته گذشته قرارداد خود با باشگاه پرسپولیس را به دلیل دریافت نکردن ۹۰ درصد مطالباتش قبل آخرین بازی فصل این تیم فسخ کرد اما مهدی رسول‌پناه پس از اقدام به فسخ یک‌طرفه قرارداد توسط این بازیکن، مدعی شد مهدی ترابی مشکلی دارد که با رفع آن احتمال دارد به پرسپولیس بازگردد. مشکل ترابی که رسول‌پناه اشاره‌ای به آن نکرد امضای بیش‌قرارداد وی با یک باشگاه قطری بود اما اگر بلیت و ویزا از سوی این باشگاه برای ترابی صادر نمی‌شود، این امر به معنی انصراف قطری‌ها از جذب هافبک ملی‌پوش پرسپولیس بود. با این وجود باشگاه قطری خواهان ترابی بلیت سفر به دوحه و ویزای این کشور را برای وی صادر کرد تا این بازیکن برای عقد قرارداد نهایی به قطر برود. شنیده می‌شود باشگاه العربی مقصد نهایی ترابی است و وی بزودی با این باشگاه قرارداد امضا می‌کند تا به تیمی که بتازگی مهرداد محمدی را جذب کرده بیپیوند اما با توجه به پر بودن فهرست بازیکنان خارجی العربی، باید دید مسوولان این باشگاه برای جذب ترابی چه راهکاری را در نظر می‌گیرند. از طرفی پیج‌های هواداری الدحیل با انتشار خبری مدعی شدند مهدی ترابی در راه الدحیل است و با توجه به آسیب‌دیدگی ادمیسلون بلژیکی، وی در لیست آسیایی این تیم قرار می‌گیرد، زیرا این هافبک اروپایی به دلیل مصدومیت ۲ ماه از میادین دور است و از فهرست آسیایی الدحیل خط خورده است. در صورت تحقق این امر، ترابی حدود ۳ هفته دیگر باید همراه با رامین رضاییان مقابل تیم سابق خود (پرسپولیس) قرار بگیرد. البته وی پیشنهادی هم از تیم قطر قطر دریافت کرده و باید دید در نهایت از بین این ۳ تیم با کدام یک قرارداد می‌بندد.

■ ■ ■

هشتمی حسن تفتیان در مسابقات بین‌المللی فرانسه
دوئده المپیکی ایران در مسابقات بین‌المللی فرانسه در جایگاه هشتم قرار گرفت. به گزارش ایسنا، حسن تفتیان، رکورددار دوی ۱۰۰ متر ایران در مسابقات تور قاره‌ای سطح برنزی که در شهر مارسی فرانسه برگزار شد، با ثبت زمان ۱۰/۶۲ ثانیه به عنوان هشتم دست یافت. تفتیان در دور مقدماتی این مسابقات با ثبت حد نصاب ۱۷/۰۷۰ ثانیه در گروه خود چهارم و راهی مرحله فینال شد. این دوئده که سهمیه المپیک توکیو را کسب کرده است پس از ماه‌ها موری از رقابت‌های ورزشی به دلیل شیوع کرونا، در فرانسه به مساف حرفیانی از کشورهای مختلف رفت.

دیدگاه

مهدی مرتضویان: تیم فوتبال تراکتور تبریز با وجود فراز و نشیب‌های فراوان به قهرمانی در جام حذفی فوتبال کشور رسید. تیم فوتبال تراکتور در حالی فینال جام حذفی را با پیروزی ۳ بر ۲ مقابل استقلال تهران پشت سر گذاشت و به قهرمانی رسید که در فصل گذشته باز هم انواع حاشیه‌ها را تحمل کرد. سرخپوشان تبریزی که با حضور محمدرضا نوزوی، مالک خود به ریخت و پاش‌های‌شان در نقل و انتقالات ادامه داده بودند، علاوه بر جذب بازیکنانی نظیر رشید مظاهری، محمدرضا خاتزاده، میثم تیموری، رضا اسدی و خرج کردن دلار برای امثال میمیلا و مازولا، با مصطفی دینزلی برای هدایت این تیم در فصل نوزدهم تیگ برتر به توافق رسیدند. مصطفی پاشا

مهدی طاهرخانی: بازی استقلال – تراکتور دقیقا نمای کلی از پیکره تیم آبی بود در همه سال‌های اخیر؛ از تیم پرویز مظلومی تا منصوریان و شفر و مجیدی. در نیمه اول که می‌شود تمثیل‌وار آن را با نیم‌فصل نخست همه این سال‌ها قیاس کرد، آبی‌ها به صورت باور نکردنی وا دادند و با دریافت ۳ گل، نه‌تنها هواداران خودی که رقیب را هم شوکه کردند. در نیمه دوم که آن هم شباهت زیادی به نیم‌فصل‌های چند سال اخیر داشت، آنها خیلی توفانی کام‌بک زدند. آمدند که بگویند آب رفته را به جوی بازمی‌گردانیم؛ پر حمله و خستگی‌ناپذیر. گل اول را زدند. به گل دوم هم رسیدند. حالا تنها یک گل لازم بود تا کار به تساوی بکشد. استقلال باید کام‌بکش را کامل کند اما در تمام این سال‌ها چه زمانی توانست با درخشش نیم‌فصل دوم، امتیازات از دست رفته نیم‌فصل اول را جبران کند؟ هیچ‌وقت!

این بار هم قصه به همان شکل بود. هر چه زدند به در بسته خورد. حتی ۹ دقیقه وقت اضافه‌ای که داور گرفت هم نتوانست معجزه را کامل کند. یک بازگشت نیمه‌کاره. یخ زدن در مرز حماسه. همه تیم، خودش را به آب و آتش زد تا با زدن گل سوم و کشاندن کار به وقت‌های اضافه، جام را از آن خود کند. اما خب، نشد که نشد. فینال جام حذفی که با شکست ۳ بر ۲ استقلال برابر تراکتور به پایان رسید، آینه تمام‌قدی بود از استقلال همه این سال‌ها. آنها باز هم دست‌ششان از رسیدن به جام کوتاه ماند. اما مقصر چه

راه سخت قرمزهای تبریز برای رسیدن به قله

«باشاسین» برازنده تراکتور شد

و سپس ساکت الهامی را از ماشین‌سازی به تراکتور آورد تا سرخپوشان تبریزی را هدایت کند. الهامی که در طول دوران

مربکگری خود در اسن کادر فنی هیچ یک از تیم‌های لیگ برتری حضور نداشت تاگهان به جایگاهی رسید که آرزوی بسیاری از مربیان فوتبال ایران بود. ساکت (که البته هرگز در کنار زمین سکوت ندارد!) نتایج خوبی را با این تیم گرفت تا سرخپوشان تبریزی

حریف جدی پرسپولیس در مسیر قهرمانی لیگ برتر شوند اما

با تعطیلی لیگ برتر به دلیل بیماری کرونا تراکتوری‌ها هم به خواب چندماهه رفتند تا پس از شروع دوباره این بازی‌ها نتوانند

انتخاب فدراسیون تکواندوی ایران به عنوان برترین جهان

رئیس فدراسیون جهانی تکواندو، فدراسیون تکواندوی ایران را به عنوان برترین فدراسیون جهان معرفی کرد. صبح روز جمعه ۱۴ شهریورماه «جو» رئیس فدراسیون جهانی تکواندو ضمن برقراری تماس ویدئویی با سیدمحمد پولادگر، انتخاب

فدراسیون تکواندوی ایران به عنوان برترین فدراسیون در جهان را تبریک گفت.

سراجم‌مدیریت استقلال موفق به شکست دادن این تیم و مجیدی در فینال حذفی شد

فرهادکشی

برگردیم به داستان خودمان. کجا بودیم؟ همان ورزشگاه زیبای امام (رضاع) و این بار چند مدیر دیگر عوض پارسانی‌ها آن بالا نشسته بودند. خبری از حضور پرشور هواداران ۲ تیم نبود اما باز هم این بازی خورم مرگ و زندگی برای یک مربی را بازی می‌کرد. پارسال آنهایی که باید برای پیروزی استقلال و قهرمان شدن تیم‌شان در دل دعا می‌کردند، همه هم‌وغم‌شان شکست بود تا به این بهانه بتوانند پروژه خروج کادر فنی وقت را عملیاتی کنند. این بار هم قصه همان بود. شاید همین امروز با بغض تمام به چشم هوادار زل برزند و بگویند؛ دروغ است دروغ است! اما بیانیه اخراج محترمانه فرهاد مجیدی خیلی پیش‌تر از اینجا نگاشته شده بود و تنها باید منتظر زمانش می‌نستند.

اگر بعدها قرار شد یک کار گروه حرفه‌ای بیاید و ناگامی‌های استقلال در دهه نود خورشیدی را آسیب‌شناسی کند، ما به آنها آدرس سراسرت می‌دهیم؛ نه دشمن بیرونی نه کینه‌جویی صاحب مشتری. استقلال هر چه خورد از خودش بود. از مدیرانی که حتی در ظاهر بلد نبودند از کادر فنی خود در حساس‌ترین روزها حرفه‌ای ولو ظاهری کنند. همان‌هایی که بعدها یکی‌شان اعتراف کرد اگر شفر پدیده را می‌برد و با پیروزی در همه بازی‌های باقیمانده ما را قهرمان می‌کرد باز هم اخراجش می‌کردیم! آخر چرا؟ چون او به درد ما نمی‌خورد!

همین حرف نشان می‌دهد اصلا دغدغه مدیران استقلال جام و قهرمانی و این دست سوسول‌بازی‌ها نیست! جنس دغدغه‌شان کلا با هوادار فرق دارد. اینها را فرهاد مجیدی خیلی زودتر از بقیه شناخته بود. همان موقع که در ۱۰ روز ۲ بار از سد سپهان گذشت به آنها هیس را نشان داد. خیلی‌ها تصور کردند منظور سرمربی آبی‌ها خطاب به قلعه‌نوی است اما نه. همان مدیرانی بودند که از اول مردامه‌ها نقشه اخراج مجیدی با اسم رمز بازگرداندن استراماچونی را کشیده بودند.

به زعم آنها فرهاد باید اخراج می‌شد و هر چه زودتر بهتر. اما هر چه منتظر ماندند تا با خواباندن تیم در خانه‌های سوم به پایین سهمیه لیگ قهرمانان سال بعد را از دست بدهد، موفق نشدند. سپس دل بستند به دیدارهای حذفی. گفتند از سپهان شکست‌شان می‌دهد یا پرسپولیس. اما باز هم اشتباه کردند. از این رو خیلی سفت و سخت تنها شرط ماندن مجیدی را قهرمانی حذفی و صعود از آسیا عنوان کردند. البته وقتی کار به اینجا کشید و نقاب‌ها از چهره افتاد. درست یا غلط، مجیدی رودرروی احمد سعادت‌مند قرار گرفت و گفت پنجشنبه هر چه شود، من دیگر نیستم. چه جام بگیرم چه بازنده باشم.

قربان حکمت خداوند. تاریخ دقیقا قرار بود به همان شکل تکرار شود. بازی در مشهد، باخت استقلال و بلافاصله بیانیه اخراج محترمانه سرمربی. این بلای خانمانسوزی است که در اواسط و اواخر دهه نود به جان استقلال افتاد. چاله‌های برنشدنی کادر فنی و مدیریتی هر چه چه جلوتر می‌افتد، چاه‌های عمیق و ترسناک مبدل شد. حالا حتی هواداران استقلال هم بدرستی نمی‌دانند تیم‌شان از کجا می‌خورد. اما هر چه هست تکرار اتفاقات به‌گونه‌ای سینمایی‌وار شبیه به یکدیگر از آب درمی‌آید.

برده‌ای‌شان را تکرار کنند؛ تیمی که با وجود مصدومیت‌های بدموقع چند بازیکن خود رقابت‌های جام حذفی را جدی گرفت. این تیم که ابتدا پاس همان را با دینزلی شکست داده بود توانست در سایر بازی‌هایش مقابل نود ارومیه، مس کرمان و نفت مسجدسلیمان به پیروزی برسد تا فینال را مقابل استقلال تهران که داریی بود و سوم را برده بودند برگزار کند؛ تیمی که مزد صبوری مالک باشگاه و حمایت‌های بی‌دریغ هوادارانش با شعارهایی نظیر «عیبی بوخ» را با قهرمانی در جام حذفی چسبید تا تراکتور برای دومین بار به قهرمانی حذفی برسد. تراکتوری که حالا شایسته گفتن «باشاسین» از سوی کارشناسان فوتبال است و می‌تواند همچون دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بازیکنان زیادی را تحویل فوتبال ایران دهد.

چگونه استقلال جام را از دست داد

عاقبت خودزنی

جایی که گویی هر دو طرف به فکر پیروز شدن و گرفتن جام برای خود بودند، نه هواداران میلیونی این تیم؛ هوادارانی که با برد داریی شدت امیدوار بودند فصل فرسایشی نوزدهم دست کم با تصاحب جام حذفی تمام شود؛ جامی که کمترین حق آبی‌ها در طول یک فصل گذشته بود اما وقتی بازیکنان فینال چنین جامی شدند، آنگاه همه سختی‌های یک فصل به تن هواداران و مجموعه تیم باقی ماند. در واقع اختلافات درونی هم طرفین دعوا را سوزاند و هم هواداران را.

■ مشکلات پر کردن لیست آسیایی

استقلال تنها تا دوشنبه پیش روز زمان دارد لیست آسیایی خود را ارسال کند. آنها بتازگی بول بویان نایدنوف را پرداخت کرده‌اند تا پنجره بسته نقل و انتقالاتشان باز شود. در خوش‌بینانه‌ترین حالت روز دوشنبه پنجره باز خواهد شد و استقلال به سرعت با توجه به اختلاف ساعت ایران و کولالامپور باید بازیکن جدید بخرد و به این لیست اضافه کند. به این مشکلات، مشخص نبودن سرمربی برای بازی‌های لیگ قهرمانان آسیا را که از ۹ روز دیگر آغاز می‌شود هم اضافه کنید. تصمیمات عجولانه برای ماندن، نماندن، اخراج یا استعفا، رفتارهای بچگانه سرمربی و عدم صداقت مدیرعامل باشگاه باعث شده استقلال در چنین باتلاقی گیر کند. در حالی که تیم‌های همیشه مدعی لیگ یعنی سپهان و پرسپولیس بازیکنان جدیدی گرفته‌اند از حالا نیم فصل بعد خود را بسته‌اند، استقلال هنوز تکلیف بازیکنان فعلی‌اش را هم مشخص نکرده، چه رسد به جذب بازیکن جدید و ارسال نامه آنها به AFC برای لیگ قهرمانان آسیا!

کسی است؟ شاید بهتر آن باشد که پرسش را اینگونه مطرح کنیم: تراکتورسازی باعث از دست رفتن جام شد یا حواشی خردکننده‌ای که در طول یک‌هفته گذشته‌ا سوی کادر مدیریتی جرعه خورد و با افتادن در خرمن مستعد قهرهای مجیدی همه چیز را به آتش کشید؟ استقلال باخت، آنها در بازگشت خود یک گل کم آوردند اما اگر قرار باشد یکبار برای همیشه این معضل بزرگ حل شود، چاره‌ای نیست جز درس گرفتن از اتفاقات. عوض کردن جریان حاکم. گماردن مدیرانی که برای زمین خوردن سرمربی‌شان لحظه‌شماری نکنند یا آنقدر جریزه و شهامت داشته باشند که یک روز بی‌آنکه لازم باشد اسم بزرگ این و آن را به وسط بکشند، خیلی راحت عذر سرمربی‌شان را بخواهند و بگویند به این دلایل به صلاح نیست با یکدیگر کار کنیم. نه آنکه از رویه‌رو لبخند را نشان هم کنند و از پشت خنجر را تا دسته فرو؛ که اگر غیر از این باشد نامش خودزنی است. حتی یک مرحله از سوراخ کردن کشتی مشترک هم گذشته و به این می‌ماند که مسیر ناوبری کشتی را عملدانه دستکاری کنند تا عوض رسیدن به یک مقصد مشترک، سر از ناکجاآباد در بیاورند.

■ قصه مشترک مشهد و آرزو برای شکست

این داستان را برای کسی تعریف کنید شانه بالا می‌اندازد، می‌خندد و می‌گوید مگر فیلم سینمایی است که سناریو به این دقیقی داشته باشد؟ اما بگذارید تعریف کنم شما قضاوت کنید. همین ورزشگاه زیبای امام (رضاع) بود. البته آن روز ابتدای بهار و حالا انتهای تابستان اما تفاوتش فقط یک سال است. آن چند نفر آن بالا نشسته بودند و در هر حمله‌ای که تیم شفر می‌کرد و به گل نمی‌رسید چنان حسرت می‌خوردند که اگر نمی‌شناختی‌شان می‌گفتی اگر استقلال بیازد آنها قطعاً کارشان به بیمارستان می‌کشد. دست آخر بچه‌های شفر هر چه زدند به در بسته خورد تا استقلال بیازد.

تقریبا آن شکست شد وداع با جام هجدهم لیگ برتر. آن چند نفر هم با حالتی به ظاهر عصبی ورزشگاه را ترک کردند. کارمند هتل خودش برای‌مان تعریف می‌کرد که یکی از آنها یکی، دو ساعت بعد بسیار سرحال بود و به دیگری می‌گفت «راحت شدیم، کارش تمام شد اما کاش یک ماه قبل می‌باخت تا زودتر تکلیفش را مشخص می‌کردیم». استقلال به پدیده باخت و آن آخرین بازی شفر برای آبی‌ها بود. مدیران وقت استقلال خیلی پیش‌تر از این به دنبال بیرون کردن پیرمرد آلمانی بودند و تنها به دنبال فرصت مناسب می‌گشتند. اگر بگوییم آن شب در ورزشگاه برای باخت آبی‌ها کله‌قند در دل ششان آب می‌شد شاید چندان بی‌راه نگفته باشیم. خدا خودش ناظر بر همه اعمال و انفاس ماست. بشکن‌زنان پروژه خود را دنبال کردند و با دور زدن شفر مدعی شدند چنان تیمی بسازیم که دیگر مثل این فصل کارمان به هفته‌های آخر برای صید جام نکشیم. حقیقتا راست هم گفتند چون لیگ نوزدهم از هفته بیست‌وچهارم، تقریبا قهرمانش مشخص بود اما کمی محاسبه غلط از آب درآمد و عوض استقلال، این پرسپولیس بود که به سنت چند سال اخیرش جام‌ربایی کرد.

